

som er forvoldt af nuklear substans, der befinder sig uden for et anlæg. Det samme gælder efter lovens § 8, stk. 2, litra a, om ansvaret for nuklear substans, der er under transport.

Til § 1, nr. 8

Anlægsindehaverens erstatningsansvar omfatter ikke skade på såkaldt »on-site-property«, det vil sige selve atomanlægget og visse andre genstande inden for anlæggets område. Ved ændringsprotokollen til Pariskonventionen er der foretaget en udvidelse af, hvad der skal forstås ved »on-site-property«, således at et andet anlæg inden for samme område, herunder anlæg under opførelse, ikke skal være omfattet af anlægsindehaverens erstatningsansvar. Det er uden betydning, om de forskellige anlæg tilhører samme eller forskellige indehavere.

Formålet med ændringen er at sikre, at lovens ansvarsbeløb i givet fald ikke bliver anvendt til at dække skade på andre anlæg inden for samme område.

Til § 1, nr. 9

Efter forslaget udtrykkes de erstatningsbeløb, der er nævnt i bestemmelserne, i SDR i stedet for i afregningsenheder.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til § 1, nr. 10

Bestemmelsen vedrører anlægsindehaverens ansvar, der i lighed med de norske og svenske ændringer foreslås forhøjet til 60 mill. SDR (ca. 517 mill. d.kr.) som omtalt i de almindelige bemærkninger, pkt. 7.

Til § 1, nr. 11

Efter ændringsprotokollen til Tillægskonventionen forhøjes de samlede erstatninger, som skal betales af anlægsindehaveren og staten fra 120 mill. afregningsenheder til 300 mill. SDR (ca. 2,5 mia. d.kr.). Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 5.2.

Det foreslås, at forhøjelsen af det samlede erstatningsbeløb for en anlægsindehaver og staten til 300 millioner SDR først træder i kraft efter justitsministerens bestemmelse. Det er hensigten, at forhøjelsen af beløbet først skal træde i kraft, når ændringsprotokollen til Tillægskonventionen træder i kraft efter ratifikation fra alle staters side.

Under hensyn til, at dette tidspunkt antages at ligge noget ude i fremtiden, er det dog hensigtsmæssigt, at forhøjelsen snarest sættes i kraft i Danmark og over for Finland, Norge og Sverige. Tilsvarende regler er allerede gennemført i Norge og Sverige.

Ud over at gælde for de nordiske lande, hvor forhøjelsen bør træde i kraft snarest, kan det ikke udelukkes, at der måtte være behov for at lade forhøjelsen træde i kraft også over for andre stater, under forudsætning af, at den pågældende stat sikrer, at et tilsvarende ansvarsbeløb kommer til at omfatte skader indtrådt i Danmark, hvis en anlægsindehaver i den pågældende stat er ansvarlig for skaden. Under hensyn til, at en række europæiske lande har atomkraftværker, vil det være i Danmarks interesse at søge forhøjelsen gennemført over for de lande, der måtte stille sig positivt hertil, uanset at ændringsprotokollen til Tillægskonventionen ikke er trådt i kraft. Forbundsrepublikken Tyskland har gennemført bestemmelser om, at en anlægsindehaver vil kunne blive ansvarlig op til 300 millioner SDR i forhold til stater, der har ratificeret ændringsprotokollen til Tillægskonventionen. For at blive omfattet af disse regler vil det derfor være af interesse for Danmark, efter nærmere forhandling med Forbundsrepublikken Tyskland, at lade § 1, nr. 11, træde i kraft over for skadelidte i Forbundsrepublikken snarest muligt. Se også bemærkningerne til § 2.

Til § 1, nr. 12

Ved en lovændring i 1976 er atomenergikommissionen ophævet. Atomenergikommissionens opgaver i relation til atomerstatningsloven varetages nu af indenrigsministeren.

Til § 1, nr. 13

Af § 55 i arbejdsskadeforsikringsloven følger nu, at erstatning m.v. i henhold til denne lov, der har afløst ulykkesforsikringsloven, ikke kan danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for skadelidte eller dennes efterladte. Der er derfor ikke længere behov for § 40 i atomerstatningsloven, hvorefter sådanne regreskrav afskæres over for anlægsindehaveren, og § 40 foreslås derfor ophævet.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1988 dog således, at § 1, nr. 11, træder i kraft på et tidspunkt, der fastsættes af justitsministeren. Som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 11, er det hensigten, at